

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 53/21
Luxembourg den 14. april 2021

Dom i sag T-388/20
Ryanair DAC mod Kommissionen

Finlands garanti til fordel for luftfartsselskabet Finnair med henblik på bistand til at opnå et lån på 600 mio. EUR fra en pensionsfond til dækning af behovet for driftskapital i forbindelse med COVID-19-pandemien er i overensstemmelse med EU-retten

Garantien var nødvendig for at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den finske økonomi, henset til Finnairs betydning for denne økonomi

Den 13. maj 2020 anmeldte Finland en støtteforanstaltning i form af en statsgaranti til fordel for det finske luftfartsselskab, Finnair Plc, til Kommissionen med henblik på at bistå dette selskab med at opnå et lån på 600 mio. EUR fra en pensionsfond til dækning af dets behov for driftskapital. Denne garanti, som skulle dække 90% af lånet, var begrænset til en maksimal varighed af tre år og kunne udløses i tilfælde af Finnairs misligholdelse i forhold til pensionsfonden.

Under henvisning til sin meddelelse om midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud¹ kvalificerede Kommissionen den garanti, som Finnair var blevet indrømmet, som statsstøtte, der var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF². I henhold til denne bestemmelse kan støtte, der kan afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi, på visse betingelser anses for være forenelig med det indre marked.

Luftfartsselskabet Ryanair anlagde sag med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, i hvilken sag Den Europæiske Unions Ret (Tiende Udvidede Afdeling) imidlertid frifandt Kommissionen. I denne sammenhæng undersøgte Retten for første gang lovligheden af en individuel statsstøtte, der var blevet vedtaget for at imødekomme konsekvenserne af COVID-19-pandemien, i forhold til artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF³.

Rettens bedømmelse

I første række analyserede Retten lovligheden af den anfægtede afgørelse i forhold til artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF.

Hvad for det første angår klagepunkterne om, at en støtte, der kun begunstiger en enkelt, individuel virksomhed, ikke kan afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF, bemærkede Retten indledningsvis, at denne bestemmelse gælder for såvel støtteordninger som individuel støtte. En individuel støtte kan således erklæres forenelig med det indre marked, når den er nødvendig, egnet og forholdsmæssig til at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den pågældende medlemsstats økonomi.

¹ Kommissionens meddelelse om midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud (EUT 2020, C 91 I, s. 1), som ændret den 3.4.2020 (EUT 2020, C 112 I, s. 1).

² Kommissionens afgørelse C(2020) 3387 final af 18.5.2020 om statsstøtte SA.56809 (2020/N) – Finland COVID-19: statsgaranti til Finnair.

³ I dom af 17.2.2021, Ryanair mod Kommissionen, sag [T-238/20](#) (jf. ligeledes pressemeddelelse [nr. 16/21](#)), foretog Retten en tilsvarende undersøgelse af lovligheden af en statsstøtteordning vedtaget af Sverige med henblik på at imødegå konsekvenserne af COVID-19-pandemien på det svenske marked for lufttransport. I domme af 14.4.2021 Ryanair mod Kommissionen, sag [T-378/20](#), og Ryanair mod Kommissionen, sag [T-379/20](#) (jf. ligeledes pressemeddelelse [nr. 52/21](#)), foretog Retten endvidere en undersøgelse af to forskellige individuelle støtteforanstaltninger i forhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF.

Herefter præciserede Retten, at **Finnairs eventuelle konkurs ville have haft alvorlige konsekvenser for den finske økonomi, og at statsgarantien derfor var egnet til at afhjælpe den alvorlige forstyrrelse i den finske økonomi, som var forårsaget af COVID-19-pandemien, for så vidt som garantien tilsigtede at opretholde Finnairs aktiviteter og at undgå, at selskabets eventuelle konkurs forstyrrede denne økonomi endnu mere.**

Rettens konklusion var støttet på følgende omstændigheder:

- Finnair er det største luftfartsselskab i Finland med næsten 15 mio. transporterede passagerer i 2019, dvs. 67% af alle passagerer, der blev transporteret til, fra eller i Finland.
- Finnair er den største luftfragtvirksomhed i Finland, opfylder behovene hos flere virksomheder på det finske område vedrørende såvel deres eksport som import af varer og har et stort asiatisk netværk.
- Finnair har 6 800 ansatte, og selskabets indkøb fra leverandørerne, der hovedsageligt er finske, udgjorde 1,9 mia. EUR i 2019.
- Finnair udøver en betydelig forskningsindsats i Finland og er det 16. største selskab i Finland hvad angår dets bidrag til landets BNP.

Hvad for det andet angår klagepunkterne om, at Kommissionen undlod at foretage en afvejning af støttens gunstige virkninger og dens negative indvirkning, fastslog Retten, at artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF i modsætning til, hvad der foreskrives i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, ikke kræver en sådan analyse. En sådan afvejning er heller ikke påkrævet i henhold til meddelelsen om midlertidige rammebestemmelser.

I anden række undersøgte Retten den angivelige tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling. I denne forbindelse bemærkede Retten indledningsvis, at en individuel støtte på grund af sin art indfører en forskellig behandling, eller forskelsbehandling, som er en iboende del af foranstaltningens individuelle karakter. Hvis det gøres gældende, at en sådan støtte er i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling, rejses der i det væsentlige systematisk tvivl om enhver individuel støttes forenelighed med det indre marked, selv om EU-retten tillader medlemsstaterne at yde sådan støtte, forudsat at de betingelser, der fremgår af artikel 107 TEUF, er opfyldt.

Selv hvis det antages, at den med den garanti, der blev indrømmet Finnair, indførte forskellige behandling kan sidestilles med forskelsbehandling, skal det efterprøves, om den er begrundet i et legitimt mål og er nødvendig, egnet og forholdsmæssig til at nå dette mål.

Ifølge Retten kunne reglerne **for tildeling af den garanti, som Finnair blev indrømmet, nå det påtænkte mål, idet det var fyldestgørende godtgjort, at der eksisterede såvel en alvorlig forstyrrelse i den finske økonomi på grund af COVID-19-pandemien som store negative virkninger heraf på det finske marked for lufttransport. Støtteforanstaltningen var endvidere nødvendig, eftersom Finnair risikerede konkurs, idet dets virksomhed pludselig blev undermineret på grund af pandemien, og selskabet ikke kunne få dækket sine likviditetsbehov på kreditmarkederne. Endelig gik den omstændighed, at alene Finnair blev indrømmet en statsgaranti, under hensyn til selskabets betydning for den finske økonomi, ikke ud over, hvad der var passende og nødvendigt for at virkeliggøre de mål, som Finland forfulgte.**

Hvad i tredje række angår klagepunkterne om en tilsidesættelse af den frie udveksling af tjenesteydelser og etableringsfriheden fastslog Retten, at **Ryanair ikke havde godtgjort, hvordan den eksklusive karakter af tildelingen af statsgarantien kunne afskrække selskabet fra at etablere sig i Finland** eller fra at levere tjenesteydelser fra eller til dette land. Retten præciserede, at Ryanair ikke havde identificeret de faktiske og retlige forhold, som betød, at den omhandlede individuelle støtte havde begrænsende virkninger, som gik ud over dem, der udløser forbuddet i artikel 107, stk. 1, TEUF, men som ikke desto mindre var nødvendige og forholdsmæssige i forhold

til at afhjælpe den alvorlige forstyrrelse i den finske økonomi, som er forårsaget af COVID-19-pandemien, i overensstemmelse med kravene i artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF.

Endelig forkastede Retten argumenterne om en angivelig tilsidesættelse af begrundelsespligten som ugrundede og fastslog, at det var uforholdsmæssigt at undersøge, om der var grundlag for anbringendet om en tilsidesættelse af de proceduremæssige rettigheder, der følger af artikel 108, stk. 2, TEUF.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106